

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 158

Аҳком

**Аҳкоми вилодат, ҳазонат ва тарбияти
кӯдакон**

Нависандаи пурсиш:

Ризо Розӣ

Аҳкоми вилодат, ҳазонат ва тарбияти кӯдакон

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Ризо Розӣ

Тарихи пурсиш: 03/07/2016

Хукми шаръӣ дар хусуси фарзанддор шудан чист? Оё мустаҳаб аст ё мубоҳ? Дар ин замон бештари афрод фарзанддор намешаванд ё ба як фарзанд иктифо мекунанд. Таклиф чист? Тавзеҳ фармойед.

Ман фарзандӣ се сола дорам. Дар хусуси намоз ва сойири ибодоти марбут ба эшон аз кай ва чи тавр амал намоям?

Агар ба аллома дастрасӣ доред ва ё бо восита, саломии ин ҷавони гуноҳкорро ба эшон бирасонед ва бифармойед дуъо кунанд ин ҳақирро.

والسلام عليكم و السلام عليه

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 1

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 06/07/2016

<<Фарзанддор шудан>> як амали оддӣ аст ки метавонад воҷиб, мустаҳаб, макрӯҳ ва ҳаром бошад; Ба ин тартиб ки агар барои саломати худ ва ҳамсар ё бақоъи навъ ва хонавода ё қуввати мусалмонон ва аҳли ҳақ зарурӣ бошад, воҷиб ва агар барои он зарурӣ набошад, вале муфид бошад, мустаҳаб аст; Ҳамчунонки агар бо занни ба зарарӣ ҷиддӣ монанди маълул шудани фарзанд ё осеб дидани модари ӯ бошад, макрӯҳ ва агар бо қатъ ба чунин зарае ё аз тариқи зино бошад, ҳаром аст. Ба илова, <<Фарзанддор шудан>> барои касе ки бо он аз анҷоми вазифаи Исломии худ боз мемонад ё дар муҳаррамот воқеъ мешавад, ҷойиз нест. Бо ин ҳол, сикт кардани чанин –ҳатто агар <<Фарзанддор шудан>> ҷойиз набуда бошад– вачҳе надорад; Ҳамчунонки худдорӣ аз <<Фарзанддро шудан>> ба далили тарс аз фақр шойиста нест ва бар хилофи таваккал бар Худованд аст, дар ҳоле ки Худованд фармудааст: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (Оли Имрон/ 122); <<Ва мӯъминон бояд бар Худованд таваккал кунанд>>.

Аммо ҳаққи фарзанд бар падараш ин аст ки аввалан барои ӯ номи неку бигзорад; Дуввуман ўро –дар сурате ки писар аст– хатна ва

Аҳкоми вилодат, ҳазонат ва тарбияти кӯдакон

барояш ақиқа кунад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт: «سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ يَقُولُ: عَقُّوا عَنْ أَوْلَادِكُمْ تَدْفَعُوا عَنْهُمْ الْبَلَاءَ! أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمَّا أَرَادَ <<Шунидам ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ мефармояд: Фарзандони худро ақиқа кунед то балоро аз онҳо дур намоӣ! Оё намедонед ки Худованди мутаъол хангоме ки хост балоро аз Исмоил дур намоӣ, ба Иброҳим амр фармуд, пас аз ҷониби ӯ гӯсфандеро забх кард, сипас фармуд <Ва забхи азимеро барои ӯ фидо кардем> (Соффот/ 107)?!>>; Севвуман ўро ҳалол бихуронад ва бипӯшонад; Чунонки Худованд фармудааст: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ» (Бақара/ 267); <<Эй касоне ки имон овардед! Аз чизҳои покизае ки касб мекунед инфоқ намоӣ>>; Чаҳоруман ба ӯ хондан ва навиштан биёмузад; Панҷуман ўро бо усул ва мабони Исломо ошно кунад; Шашуман ба ӯ Қуръон биомӯзад ва ўро бо халифаи Худованд дар замин ошно кунад; Чароки ҳамаи инҳо барои боз доштани ӯ аз оташ зарурӣ аст ва Худованд фармудааст: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا» (Таҳрим/ 6); <<Эй касоне ки имон овардед! Худатон ва хонаводаятонро аз оташ боз доред>>; Ҳафтуман ўро ба намоз ва дар сурате ки духтар аст ба ҳичоб ташвиқ намоӣ; Чунонки Худованд фармудааст: «وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ» (Тоҳо/ 132); <<Хонаводаатро ба намоз амр кун>> Ва фармудааст: «قُلْ» (Ахзоб/ 59); <<Ба ҳамсаронат ва духтаронат ва занони мӯъминон бигу ки чодархошнро ба худ наздик кунанд>>; Ҳаштуман ўро аз ҳамнишинӣ бо бадон ва ҳамнишинӣ бо ҷинси муҳолиф боз дорад ва таҳти назар бигирад; Чунинки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт: «سَمِعْتُ الْعَالِمَ يَقُولُ: عَلَى الْوَالِدَيْنِ أَنْ يَأْخُذَا وَلَدَهُمَا إِلَيْهِمَا قَتْلَ أَنْ يَتَلَعَّ الْحُلُمُ فَإِنَّ الْوَلَدَ إِذَا جَنَى أَوْ أَذْنَبَ قَتَلَ بُلُوغِهِ كَانَ إِيْمُهُ عَلَى وَالِدَيْهِ، فَلْيَأْخُذَاهُ إِلَيْهِمَا وَلْيَنْبِئَاهُ نَبَأًا حَسَنًا! قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، أَتَرَى وَارِدَةً وَزَرَ أُخْرَى؟! قَالَ: لَا وَلَكِنَّهُ مِنْ وَزَرِ الْوَالِدَيْنِ إِذَا قَتَلَهُمَا بِمَا عَلِيَهُمَا» <<Шунидам олим мефармояд: Бар падар ва модар аст ки фарзандашонро пеш аз булуғ дар канори худ (яъне таҳти назар) бигиранд; Чароки агар фарзанд пеш аз булуғ муртакиби ҷиноят ё маъсияте шавад, гуноҳаш бар гардани падар ва модари ӯст, пас бояд ўро дар канори худ (яъне таҳти назар) бигиранд ва бояд неку тарбияташ кунанд! Гуфтам: Фидоят шавам, оё касе гуноҳ дигари ро бар гардан мегирад?! Фармуд: На, вале он аз (гуноҳи фарзанд нест, бал аз) гуноҳи падар ва модар аст ки вазифаашонро анҷом

Аҳкоми вилодат, ҳазонат ва тарбияти кӯдакон

надодаанд>>»; Нӯҳуман ўро назди устоде бигзорад то пеш аз булуғ ақойид ва аҳкоми Исломо фаро гирад; Даҳуман истеъдоде ки Худованд дар ў қарор додастро кашф ва ўро дар масири он ҳидоят кунад.

Инҳо даҳ вазифаи падар аст ки агар онҳоро анҷом диҳад ҳаққи фарзанди худро адо карда ва агар чизе аз онҳоро анҷом надиҳад, ба нисбати он ба ў зулм карда ва дар рӯзи қиёмат масъул аст ва аз Худованд бояд ёрӣ хост.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лангаси мазҳаб
басо

Сайтҳои фејсбук
пайгоҳ

Сайтҳои канал
телеграмм пайгоҳ